

Beste lezer,

Ik maak bezwaar tegen dit wetsvoorstel, omdat ik mij ernstige zorgen maak over de mogelijke impact ervan op de gezondheid van onze samenleving.

Allereerst, wat voegt dit wetsvoorstel effectief toe aan de bestaande wet (art 132 Sr), waarin steun voor het aanzetten tot geweld reeds strafbaar gesteld is?

Bovenal, hóe kan het dat een dergelijk vaag wetsvoorstel door onze ministerraad komt? De formulering biedt ongekenkende ruimte aan willekeur en subjectieve invulling.

Twee voorbeelden;

De gebruikte term “verheerlijking” is niet toegelicht noch afgebakend, waarmee geenszins in specifiek rechterlijke toetsing wordt voorzien (of op z’n minst van een toetsing in lijn met onze Grondwet.)

Waar de term “verheerlijking” al vragen oproept, geldt dit evenzeer voor het gebruik van de term “terroristisch misdrijf”.

Ter illustratie haal ik Palestine Action aan. Zoals bekend is Palestine Action in het VK recent als terroristische organisatie gekenmerkt in gevolge op het plegen van de volgende “terroristische misdrijven”; het bezetten en vernielen van eigendommen van bedrijven, Israëlische bedrijven als Elbit Systems, die actief bijdragen aan de voortgang van een nu plaatsvindende genocide op de Palestijnse bevolking.

Menig burger begrijpt dat deze bezettingen en vernielingen tot doel hebben om misdaden tegen de menselijkheid te stoppen en zien dat deze acties op materieel/logistiek en niet personen gericht zijn. Gegeven de huiveringwekkende omstandigheden in Gaza en de Westelijke Jordaanoever is dit toch verre van evident een doel met terroristisch oogmerk, en wranger gegeven dit doel in beginsel een door diezelfde bedrijven en overheid verzaakte verplichting is.

Dat een groep als Palestine Action desalniettemin in de rechtbank van een democratische rechtsstaat als het VK, zonder enig oog voor proportionaliteit, van “terroristische misdrijven” schuldig bevonden kan worden én op de terreurlijst komt te staan, is onvoorstelbaar en zoals gebleken voor weinigen te volgen, eerder het tegenovergestelde.

Een rechterlijk oordeel als dit roept namelijk dermate verontwaardiging over de ondermijning van de beginselen van een democratische rechtsstaat op, dat mensen hun solidariteit met Palestine Action willen uiten, als eigen protest tegen de waanzinnige omdraaiing van eigen plichten tot andermans misdrijven en het sluw manoeuvreren binnen juridische kaders.

Nog geen week geleden resulteerde dergelijk vreedzaam protest (mensen zaten letterlijk op de grond en hielden bordjes met teksten van steun omhoog) tot het arresteren van 519 demonstranten, waarvan de helft zestig-plusser.

Op basis van eenzelfde “verheerlijking van terrorisme”- wet als nu bij ons voorgesteld, leven deze burgers sinds vorige week dus met de juridische mogelijkheid om buitenproportionele straffen te ontvangen en is de toegang tot arbeid in bepaalde sectoren hen reeds ontnomen.

Als er binnen een maatschappij iets angst zaait en in letterlijke zin “terroristisch” is, zijn het repressieve praktijken als deze - en níet de acties van Palestine Action die tot doel hebben misdaden tegen de menselijkheid te stoppen wanneer overheden deze verplichting verzaken.

Ik vind het stuitend om aan te zien dat dit bij onze burens plaatsvindt en zie huidig wetsvoorstel als een manier om dezelfde vervolgingspraktijken in Nederland juridisch te kunnen rechtvaardigen.

Op deze manier worden belanghebbenden op posities van macht gefaciliteerd in het misbruiken van deze vaag omschreven termen. Zij kunnen vervolgens beleid (blijven) voeren dat, zoals nu het geval, in strijd is met bindende adviezen van het Internationaal Gerechtshof; in de basis met verplichtingen voortvloeiend uit het Internationaal Recht, het Genocideverdrag of basale mensenrechten opgenomen in het Verdrag van Genève.

Effectief zou ik, zeker in het huidige politieke klimaat, onder een wetsvoorstel als deze vrezen voor de fundamentele vrijheden van Nederlanders. Hiermee doel ik op het grote goed van de vrijheid van meningsuiting, de persvrijheid en ons demonstratierecht om gebeurtenissen als deze zowel vrij te bediscussiëren als publiekelijk aan de kaak te stellen.

Het is van groot belang om legitiem kritische geluiden te kunnen blijven horen of zo nodig te laten horen, juist als deze niet of gevaarlijk weinig aandacht krijgen in het politieke debat of discours.

Al met al, in verband met het reeds bestaan van een voorzienende wetgeving; de vaagheid van gebruikte termen met het daaraan gekoppelde risico op willekeurige toepassing, maar bovenal de repressieve impact op onze fundamentele vrijheden, verzoek ik u dringend om dit wetsvoorstel in te trekken.

Hoogachtend,
Een bezorgde burger